TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) NUTARTIS

2010 m. kovo 18 d.*

Byloje C-282/09 P

dėl 2009 m. liepos 17 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMEEB), įsteigta Strasbūre (Prancūzija), atstovaujama advokatų P. Greffe ir L. Paudrat,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai A. Folliard-Monguiral,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Levits, teisėjai M. Ilešič (pranešėjas) ir M. Berger,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,
kancleris R. Grass,

susipažinęs su generalinio advokato nuomone,

priima šią

Nutartį

1 Apeliaciniu skundu *Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe* (toliau – CFCMCEE) prašo panaikinti 2009 m. gegužės 20 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *CFCMCEE prieš VRDT (P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD)* (T-405/07 ir T-406/07, Rink. p. II-1441, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas iš dalies atmetė jos ieškinį dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos 2007 m. liepos 10 d. sprendimo (byla R 119/2007-1) ir 2007 m. rugsėjo 12 d. sprendimo (byla R 120/2007-1) (toliau – ginčijami sprendimai), kuriais atmetamos jos paraiškos įregistruoti žymenis P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD kaip Bendrijos prekių ženklus (toliau-nagrinėjami žymenys), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) panaikintas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (kodifikuota redakcija) (OL L 78, p. 1), kuris įsigaliojo 2009 m. balandžio 13 dieną. Tačiau, atsižvelgiant į faktinių aplinkybių datą, pagrindiniam ginčui taikomas Reglamentas Nr. 40/94.

3 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose numatyta:

„Neregistruojami šie žymenys:

<...>

b) neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai;

c) prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms.“

4 To paties reglamento 73 straipsnyje dėl sprendimus pagrindžiančių motyvų nurodymo įtvirtinta:

„[VRDT] sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.“

Ginčo aplinkybės

5 2004 m. birželio 1 d. CFCMCEE paprašė VRDT nagrinėjamus žymenis įregistruoti kaip prekių ženklus.

6 Prekės ir paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti (toliau – Nicos sutartis) 9, 36 ir 38 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka skundžiamo sprendimo 2 punkte pateiktą aprašymą.

7 2005 m. sausio 18 ir 19 d. sprendimais VRDT ekspertas atsisakė registruoti nagrinėjamus žymenis remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais.

8 2005 m. kovo 18 d. CFCMCEE, atsakydama į VRDT prieštaravimus, pateikė savo pastabas.

9 2006 m. gruodžio 5 ir 7 d. VRDT ekspertas paliko galioti savo sprendimus neregistruoti šių žymenų paraiškoje nurodytoms prekėms ir paslaugoms.

10 2007 m. sausio 16 d. CFCMCEE pateikė apeliaciją dėl kiekvieno iš šių sprendimų.

11 VRDT pirmoji apeliacinė taryba ginčijamais sprendimais atmetė šias apeliacijas, pasiremdama vien Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktu.

12 CFCMCEE pareiškė ieškinius dėl šių sprendimų Pirmosios instancijos teisme.

Skundžiamas sprendimas

13 Dėl nagrinėjamų žymenų reikšmės pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 46 punkte nusprendė, kad šiuos žymenis sudaro daiktavardžiai, kurių savarankišką reikšmę suvokia angliškai kalbanti arba elementarių anglų kalbos žinių turinti paprasta visuomenė. Skundžiamo sprendimo 47 punkte Pirmosios instancijos teismas pridūrė, kad „deriniai „p@yweb“ ir „payweb“, kurie gali apibūdinti mokamą elektroninę ar informatikos sistemą bei šiame kontekste teikiamas mokamas paslaugas, paprasto vartotojo požiūriu negali sukurti įspūdžio, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai yra neįprasti ar pasirinkti laisva valia“.

14 Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad VRDT apeliacinė taryba galėjo tinkamai manyti, jog atitinkama angliškai kalbanti visuomenė prašomus įregistruoti prekių ženklus tiek dėl jų detalių, tiek dėl visumos iš karto suvoktų kaip „korteles, suteikiančias mokamą prieigą prie tokio kompiuterių arba elektroninio komunikacijų tinklo, kaip antai internetas, arba leidžiančias atlikti elektroninį mokėjimą komercinių sandorių tokiame tinkle atveju“ (skundžiamo sprendimo 50 punktas).

15 Vertindamas nagrinėjamų žymenų skiriamuosius požymius, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 53 punkte pirmiausia konstatavo, kad „atitinkamos prekės ir paslaugos, priskirtos Nicos sutarties 9, 36 ir 38 klasėms, yra labai įvairios ir priklauso skirtingoms prekių ir paslaugų grupėms bei kategorijoms“.

16 Toliau skundžiamo sprendimo 54 ir 55 punktuose Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad kai tas pats atmetimo pagrindas taikomas prekių ar paslaugų kategorijai ar grupei, galima pateikti bendrus visoms nurodytoms prekėms ir paslaugoms motyvus, tačiau VRDT galimybė pateikti bendrus motyvus neturi sužlugdyti pareigos motyvuoti EB 253 straipsnio ir Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmo sakinio prasme. Todėl, Pirmosios instancijos teismo teigimu, būtina išnagrinėti, ar šios prekės ir paslaugos yra „pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusios ta prasme, kad [sudaro] gana homogenišką prekių ar paslaugų kategoriją, leidžiančią VRDT pateikti tokius bendrus motyvus“. Galiausiai jis nusprendė, jog vien aplinkybės, kad atitinkamos prekės ar paslaugos priklauso tai pačiai Nicos sutarties klasei, šioje vietoje nepakanka, nes šios klasės dažnai apima labai įvairias, nebūtinai pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusias prekes ar paslaugas.

17 Dėl šios sutarties 9 klasei priklausančių prekių Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 59 punkte padarė išvadą, kad atminties arba mikroprocesoriaus kortelės, magnetinės kortelės, magnetinės arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelės, kredito arba debeto magnetinės arba mikroprocesoriaus mokėjimo kortelės

ir išankstinio apmokėjimo už televizijos imtuvus mechanizmai sudaro homogeninę prekių grupę „dėl panašių ar net tapačių požymių ir funkcijų“.

18 Skundžiamo sprendimo 61 ir 62 punktuose Pirmosios instancijos teismas atmetė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu pagrįstą ieškinio pagrindą visų pirmesniame šios nutarties punkte išvardytų prekių atžvilgiu, tačiau to paties sprendimo 64 ir 65 punktuose jį priėmė dėl magnetinių duomenų laikmenų.

19 Dėl Nicos sutarties 36 klasei priskirtų kredito kortelių paslaugų ir debeto kortelių paslaugų Pirmosios instancijos teismas nusprendė, šitaip patvirtindamas ginčijamus sprendimus, kad jos yra homogeninės, nes siejasi, be kita ko, su operacijomis, kurios, pasinaudojant prie interneto ir apskritai prie kompiuterių tinklo prijungta mokėjimo kortele, atliekamos per atstumą. Todėl jis sutiko, kad dėl šių paslaugų gali būti pateikti bendri motyvai, ir nusprendė, jog VRDT apeliacinė taryba galėjo pripažinti, kad nagrinėjamų žymenų funkcija yra minėtų paslaugų komercinis pateikimas, ir daryti išvadą, kad šie žymenys neturi skiriamųjų požymių pastarųjų atžvilgiu (skundžiamo sprendimo 75–78 punktai).

20 Toliau Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 80 punkte konstatavo, kad kitos 36 klasei priklausančios susijusios paslaugos „tam tikra prasme yra [giminingos]“, nes tikslas yra toks pats, t. y. komercinių sandorių, įskaitant mokėjimą kortele ir prireikus elektroniniu būdu draudimo, nekilnojamojo turto, bankų, finansų ir informatikos sektoriuose vykdymas. Todėl Pirmosios instancijos teismas sutiko, kad bendrų motyvų pateikimo tikslais jas galima laikyti priklausančiomis homogeninei paslaugų grupei.

21 Toliau skundžiamo sprendimo 81 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad nagrinėjami žymenys neturi skiriamųjų požymių minėtų paslaugų atžvilgiu, nes rodo galimybę „pasinaudojant kortele atlikti mokėjimo operacijas per atstumą arba

elektroniniu būdu komercinių sandorių, priskirtų nekilnojamojo turto, draudimo, bankų, finansų ir informatikos sektoriams, atveju“.

22 Dėl Nicos sutarties 38 klasei priskirtų paslaugų Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 84 punkte nusprendė, kad telekomunikacijų paslaugos, ryšiai per kompiuterių terminalus, telegramų siuntimas, jų perdavimas, informacija apie telekomunikacijas, elektroninis paštas, pranešimų siuntimas, pranešimų ir vaizdų perdavimas kompiuteriu, palydovinis perdavimas, informacijos perdavimas internetu, internetas ir ekstranetas, interaktyvios kompiuterinės informacijos perdavimo paslaugos, kompiuterinio duomenų banko informacijos perdavimas, tarptautinės duomenų perdavimo tarp kompiuterinio tinklo sistemų paslaugos, duomenų perdavimas internetu yra homogeninės paslaugos, nes sutampa jų duomenų perdavimo internetu arba kitais komunikacijų tinklais funkcija. Toliau jis nusprendė, kad nagrinėjami žymenys aprašo šių paslaugų savybę, t. y. galimybę pasinaudojant kortele prisijungti prie interneto ar kitų komunikacijų tinklų ir ten atlikti duomenų perdavimo operacijas bei kitus sandorius, kaip antai nuotolinį pirkimą ir mokėjimą internetu magnetinėmis ar lustinėmis kortelėmis.

23 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas, skundžiamo sprendimo 12 punkte pažymėjęs, kad ginčijami sprendimai išimtinai pagrįsti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktu, savo sprendimo 93 punkte nusprendė, kad šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymas jo sprendžiamoje byloje nenagrinėtinas.

24 Apibendrinant galima pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismas, viena vertus, iš dalies panaikino ginčijamus sprendimus, kiek juose atsisakyta registruoti nagrinėjamus žymenis kaip Bendrijos prekių ženklus šioms prekėms ir paslaugoms:

– Nicos sutarties 9 klasei priskirtiems fotografijos, kinematografijos, signalizavimo, tikrinimo (priežiūros) prietaisams bei aparatams, garso ar vaizdo įrašymo,

perdavimo ar atkūrimo aparatūrai; akustiniams diskams, elektroninėms užrašų knygelėms, prekybos automatams, vaizdajuostėms, bilietų pardavimo automatams, sąskaitų išrašų išdavimo automatams, kameroms (kinematografijos aparatams), video kameroms, video kasetėms, CD-ROM, brūkšninių kodų skaitytuvams, (garso-vaizdo) kompaktiniams diskams, optiniams kompaktiniams diskams, padirbtų pinigų tikrintuvams, lankstiesiems diskams, magnetinėms duomenų laikmenoms, optinėms duomenų laikmenoms, vaizdo ekranams, duomenų dorojimo įrenginiams, dupleksinio ryšio aparatams, sąsajos įrenginiams (IT), skaitytuvams (IT), kompiuterių programinei įrangai (įrašytai), monitoriams (kompiuterių programoms), kompiuteriams, kompiuterių išoriniams įrenginiams, įrašytai kompiuterių programinei įrangai, įrašytoms (kompiuterių) valdymo programoms, judriojo radijo ryšio telefonams, imtuvams (garso ir vaizdo), telefono aparatams, televizijos aparatams, laiko registravimo prietaisams, siųstuvams (telekomunikacijoms), centriniams procesoriams;

– 38 klasei priskirtoms informacijos (naujienų) agentūroms, *inter alia*, bankų sektoriuje, radijo transliavimui, telefono ryšiams, telegramų siuntimui, telegramų perdavimui, televizijos programų transliavimui, radijo laidų transliavimui, televizijos laidų transliavimui, telekomunikacijų aparatūros nuomai, pranešimų perdavimo aparatūros nuomai, telefonų nuomai, judriojo telefono ryšio paslaugoms, telefono paslaugoms.

25 Kita vertus, Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinio dalį, susijusią su nagrinėjamų žymenų registracija kaip Bendrijos prekių ženklų šioms prekėms ir paslaugoms:

– Nicos sutarties 9 klasei priskirtoms atminties arba mikroprocesoriaus kortelėms, magnetinėms kortelėms, magnetinėms arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelėms, kredito arba debeto magnetinėms arba mikroprocesoriaus mokėjimo kortelėms, išankstinio apmokėjimo už televizijos imtuvus mechanizmams;

– Nicos sutarties 36 klasei priskirtoms kredito kortelių paslaugoms ir debeto kortelių paslaugoms;

– Nicos sutarties 36 klasei priskirtoms paslaugoms „nekilnojamojo turto operacijos, draudimas nuo nelaimingų atsitikimų, faktoringas, banko operacijos, finansinės operacijos, piniginės operacijos, kredito agentūros, skolų inkasavimo agentūros, finansinės analizės, draudimas, išperkamosios nuomos finansavimas, nekilnojamojo turto įvertinimas, vertybinių popierių išleidimas, taupymo fondai, investicijų fondai ir kapitalo investavimas, garantijos, pinigų keitimas, čekių patikrinimas, kelioninių čekių išleidimas, finansinės konsultacijos, draudimo tarpininkavimas, nekilnojamojo turto tarpininkai, biržos makleriai, kredito agentūros, vertybių saugojimas, saugojimas seifuose, taupomieji bankai, finansinės prognozės ir specialistų įvertinimas (draudimo, banko operacijų, nekilnojamojo turto), patikos paslaugos, finansavimo paslaugos, finansinė (draudimo, banko operacijų, nekilnojamojo turto) informacija, kapitalo investavimo paslaugos, elektroninis lėšų pervedimas, finansinės veiklos vadyba, finansinė informacija, nuompinigių rinkimas, sveikatos draudimas, laivybos draudimas, hipotekos paskolos, finansiniai sandoriai, piniginiai sandoriai, finansinė parama, finansinės paskolos, banko operacijos, gyvybės draudimas, vertybinių popierių sąskaitų vadyba, internetinės finansinės informacijos paslaugos, interaktyvios kompiuterinės informacijos perdavimo paslaugos, išskyrus, kalbant apie visas prekių ženklo paraiškose nurodytas paslaugas, trečių asmenų apmokamas sveikatos priežiūros ir medicinos technologijų paslaugas“, kiek šių paslaugų teikimas reikalauja pasinaudoti kortele arba yra susijęs su kortelės panaudojimu;

– Nicos sutarties 38 klasei priskirtoms paslaugoms „telekomunikacijos, informacijos (naujienų) agentūros, *inter alia*, bankų sektoriuje, radijo transliavimas, televizijos transliavimas, televizijos programų transliavimas, radijo laidų transliavimas, televizijos laidų transliavimas, telekomunikacijų aparatūros nuoma, telefonų nuoma, judrusis radijo ryšys, telefono paslaugos, informacijos perdavimas internetu, intranetu ir ekstranetu, interaktyvios kompiuterinės informacijos perdavimo paslaugos, kompiuterinio duomenų banko informacijos perdavimas, tarptautinės duomenų perdavimo tarp kompiuterinio tinklo sistemų paslaugos, duomenų

perdavimas internetu, išskyrus, kalbant apie visas prekių ženklo paraiškose nurodytas paslaugas, trečių asmenų apmokamas sveikatos priežiūros ir medicinos technologijų paslaugas“, kiek šių paslaugų teikimas reikalauja pasinaudoti kortele arba yra susijęs su kortelės panaudojimu.

Šalių reikalavimai

26 Savo apeliaciniu skundu CFCMCEE prašo Teisingumo Teismo iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

27 VRDT prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtiną ar bent kaip nepagrįstą ir priteisti iš CFCMCEE bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

28 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 119 straipsnį, jeigu apeliacinis skundas arba jo dalis yra akivaizdžiai nepriimtinas arba akivaizdžiai nepagrįstas, Teisingumo Teismas gali bet kuriuo metu, išklausęs generalinį advokatą ir remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, motyvuota nutartimi visiškai arba iš dalies atmesti apeliacinį skundą.

A – *Šalių argumentai*

29 Pirmuoju iš dviejų pagrindų, pateiktų apeliaciniam skundui pagrįsti, CFCMCEE nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį, patvirtindamas ginčijamus sprendimus, kiek jais atsisakyta įregistruoti nagrinėjamus žymenis šioms prekėms ir paslaugoms:

– Nicos sutarties 9 klasei priskirtoms prekėms „magnetinės arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelės“;

– Nicos sutarties 36 klasei priskirtoms paslaugoms „nekilnojamojo turto operacijos, draudimas nuo nelaimingų atsitikimų, skolų inkasavimo agentūros, finansinė analizė, draudimas, nekilnojamojo turto įvertinimas, vertybinių popierių išleidimas, taupymo fondai, pinigų keitimas, čekių patikrinimas, kelioninių čekių išleidimas, finansinės konsultacijos, draudimo tarpininkavimas, nekilnojamojo turto tarpininkai, biržos makleriai, vertybių saugojimas, saugojimas seifuose, finansinės prognozės ir specialistų įvertinimas (draudimo, banko operacijų, nekilnojamojo turto), finansinė (draudimo, banko operacijų, nekilnojamojo turto) informacija, finansinės veiklos vadyba, finansinė informacija, nuompinigių rinkimas, sveikatos draudimas, laivybos draudimas, gyvybės draudimas, internetinės finansinės informacijos paslaugos, interaktyvios kompiuterinės finansinės informacijos perdavimo paslaugos“;

– šios sutarties 38 klasei priskirtoms paslaugoms „ryšiai per kompiuterių terminalus, telegramų siuntimas, telegramų perdavimas, informacija apie telekomunikacijas, elektroninis paštas, pranešimų siuntimas, pranešimų ir vaizdų perdavimas kompiuteriu, palydovinis perdavimas“.

30 Šiuo klausimu CFCMCEE pažymi, kad VRDT apeliacinė taryba tik bendrai išanalizavo nagrinėjamų žymenų skiriamąjį požymį šių prekių ir paslaugų atžvilgiu, nemotyvuodama savo sprendimo atskirai dėl kiekvienos nurodytos prekės ir paslaugos.

31 Tačiau kadangi šios prekės ir paslaugos nesudaro homogeninės grupės, ginčijami sprendimai ir skundžiamas sprendimas yra akivaizdžiai nepakankamai motyvuoti, o tai pažeidžia Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį.

32 CFCMCEE teigimu, prekės ar paslaugos yra homogeninės tik tada, kai sutampa jų rūšis ir funkcija. Jeigu netenkinami šie du kumuliatyvūs kriterijai, o taip ir yra šiuo atveju, negalima pateikti bendrų motyvų.

33 Antruoju apeliacinio skundo pagrindu dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio l dalies b punkto pažeidimo, kalbant apie Nicos sutarties 9 klasei priskirtas prekes „atminties arba mikroprocesoriaus kortelės, magnetinės kortelės, magnetinės arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelės, kredito arba debeto magnetinės arba mikroprocesoriaus mokėjimo kortelės, išankstinio apmokėjimo už televizijos imtuvus mechanizmai“, CFCMCEE tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, jog nagrinėjami žymenys neturi skiriamųjų požymių, nes jie yra apibūdinamieji. Šitaip Pirmosios instancijos teismas neteisingai aiškino 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Eurohypo prieš VRDT* (C-304/06 P, Rink. p. I-3297) 54 punktą, pagal kurį šio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje išvardyti atsisakymo registruoti pagrindai yra nepriklausomi vieni nuo kitų ir turi būti nagrinėjami atskirai.

34 VRDT teigimu, kai tas pats atmetimo pagrindas taikomas prekių ar paslaugų kategorijai ar grupei, ši valdžios institucija gali pateikti bendrus visoms nurodytoms prekėms ir paslaugoms motyvus. Be to, VRDT pažymi, kad CFCMCEE painioja prekių

ir paslaugų kategorijų bei prekių ženklų, dėl kurių pateikta registracijos paraiška, reikšmės (ir skiriamųjų požymių nebuvimo) homogeniškumo klausimus, kai jie nagrinėjami kiekvienos iš šių kategorijų atžvilgiu. Tačiau tik pirmasis klausimas yra reikšmingas nagrinėjant Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmo sakinio pažeidimu pagrįstą pagrindą. Antrasis klausimas yra reikšmingas nagrinėjant tik pagrindą, pagrįstą Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio l dalies b punkto pažeidimu.

35 Be to, VRDT mano, kad akivaizdžiai yra nepagrįstas CFCMCEE teiginys, jog prekės ir paslaugos yra homogeninės, o tai yra būtina sąlyga norint pateikti bendrus atsisakymo registruoti motyvus, kai vienu metu sutampa jų rūšis ir funkcija. CFCMCEE neįrodė, kad kriterijai dėl rūšies ir funkcijos turėjo būti tenkinami kumuliatyviai. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė tiek į nagrinėjamų paslaugų rūšį, tiek į jų funkciją.

36 Galiausiai VRDT tvirtina, kad likusi CFCMCEE apeliacinio skundo dalis yra nepriimtina, nesant faktinių klaidų Pirmosios instancijos teismo atliktame faktinių aplinkybių vertinime.

Teisingumo Teismo vertinimas

37 Teisingumo Teismo jau yra nusprendęs, kad absoliučių atmetimo pagrindų vertinimas turi būti atliekamas dėl kiekvienos prekės ar paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, ir, antra, sprendimas, kuriuo kompetentinga valdžios institucija atsisako registruoti prekių ženklą, iš esmės turi nurodyti atsisakymo registruoti priežastis kiekvienos iš šių prekių ar paslaugų atžvilgiu (pagal analogiją žr. 2007 m. vasario 15 d. Sprendimo *BVBA Management, Training en Consultancy*, C-239/05, Rink. p. I-1455, 34 punktą).

38 Tačiau dėl šio reikalavimo Teisingumo Teismo pažymėjo, jog kai tas pats atmetimo pagrindas taikomas prekių ar paslaugų kategorijai ar grupei, kompetentinga valdžios institucija gali pateikti tik bendrus visoms nurodytoms prekėms ir paslaugoms motyvus (minėto Sprendimo *BVBA Management, Training en Consultancy* 37 punktas).

39 Be to, ši kompetentingos valdžios institucijos pareiga negali pažeisti esminio reikalavimo, kad kiekvienam sprendimui, kuriuo atsisakoma suteikti Bendrijos teisės pripažįstamą teisę, būtų galima taikyti teisminę kontrolę, skirtą užtikrinti veiksmingą šios teisės apsaugą ir dėl to turinčią apimti motyvų teisėtumo nagrinėjimą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *BVBA Management, Training en Consultancy* 36 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

40 Šioje byloje iš skundžiamo sprendimo 55 punkto matyti, pirma, kad Pirmosios instancijos teismas iš šios teismų praktikos padarė teisingą išvadą, jog tokia pareiga taikoma tik toms prekėms ar paslaugoms, kurios pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusios tiek, kad sudaro gana homogeninę prekių ar paslaugų kategoriją ar grupę. Antra, jis teisingai konstatavo, jog vien aplinkybės, kad atitinkamos prekės ar paslaugos priklauso tai pačiai Nicos sutarties klasei, nepakanka tokiam homogeniškumui pripažinti, nes šios klasės dažnai apima labai įvairias, nebūtinai pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusias prekes ar paslaugas.

41 Skundžiamo sprendimo 56 punkte pažymėjęs, kad motyvavimo nebuvimas yra viešuoju interesu pagrįstas pagrindas, Pirmosios instancijos teismas to paties sprendimo 58–92 punktuose patikrino, kad Apeliacinė taryba pakankamai išnagrinėjo ir motyvavo tai, kad nagrinėjami žymenys neturi skiriamųjų požymių atitinkamų prekių ir paslaugų, kurioms atsisakyta įregistruoti šiuos žymenis kaip Bendrijos prekių ženklus, atžvilgiu.

42 Šioje vietoje dėl Nicos sutarties 9 klasei priklausančių prekių, dėl kurių prašoma panaikinti skundžiamą sprendimą, Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 59 punkte

nusprendė, kad jos dėl panašių ar net tapačių požymių ir funkcijų sudaro homogeninę prekių grupę, ir dėl to VRDT gali pateikti bendrus motyvus.

43 Be to, dėl minėtos sutarties 36 klasei priklausančių paslaugų, dėl kurių prašoma panaikinti skundžiamą sprendimą, Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 80 punkte nusprendė, kad sutampa visų šių paslaugų bendras požymis arba tas pats tikslas, t. y. komercinių sandorių, įskaitant mokėjimą kortele ir prireikus elektroniniu būdu, minėtuose sektoriuose vykdymas, todėl bendrų motyvų pateikimo tikslais jas galima laikyti priklausančiomis homogeninei paslaugų grupei.

44 Galiausiai dėl minėtos sutarties 38 klasei priskirtų paslaugų, dėl kurių prašoma panaikinti skundžiamą sprendimą, Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 84 punkte nusprendė, kad šios paslaugos priklauso homogeninei paslaugų, tiesiogiai susijusių su informatikos ir interneto sritimis, grupei ir kad galimybė pasinaudojant kortele prisijungti prie interneto ar kitų komunikacijų tinklų ir ten atlikti duomenų perdavimo operacijas bei kitus sandorius, kaip antai nuotolinį pirkimą ir mokėjimą internetu, yra visoms šioms paslaugoms būdinga savybė.

45 Todėl reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą CFCMCEE teiginį, nurodytą pirmajame apeliacinio skundo pagrinde, pagal kurį Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį, nepakankamai motyvavęs savo išvadą, kad prekės ir paslaugos, dėl kurių prašoma panaikinti skundžiamą sprendimą, yra pakankamai homogeninės.

46 Taip pat reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą CFCMCEE teiginį, nurodytą tame pačiame apeliacinio skundo pagrinde, kad Pirmosios instancijos teismas pagrindė šią išvadą klaidingais kriterijais. Tiesą sakant, iš skundžiamo sprendimo 55 punkte nurodytos teismų praktikos visiškai nematyti, kad reikšmingi kriterijai prekių ir paslaugų homogeniškumui nustatyti yra kumuliaciniai ir kad jie susiję tik su jų rūšimi ir

funkcija. Todėl, kaip matyti iš šios nutarties 41–43 punktuose nurodytų skundžiamo sprendimo dalių, Pirmosios instancijos teismas šių prekių ir paslaugų homogeniškumo vertinimo tikslais teisingai atsižvelgė į, be kita ko, jų požymius, esmines bendras savybes ir funkcijas.

47 Tiek, kiek pirmajame apeliacinio skundo pagrinde CFCMCEE ginčija Pirmosios instancijos teismo vertinant padarytas išvadas, reikia priminti, kad pagal EB 225 straipsnį ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas gali būti paduodamas tik teisės klausimais. Tik Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčius reikšmės bylai faktus bei įrodymus. Faktų ir įrodymų vertinimas, išskyrus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teisme (žr., be kita ko, 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Rossi prieš VRDT*, C-214/05 P, Rink. p. I-7057, 26 punktą).

48 Tačiau kadangi neteigiama, jog iškraipyti Pirmosios instancijos teismui pateikti faktai ar įrodymai, kiek tai susiję su šiomis išvadomis, reikia atmesti pirmąjį pagrindą, kuriuo kritikuojamos šios išvados, kaip akivaizdžiai nepriimtiną.

49 Todėl reikia atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą kaip iš dalies akivaizdžiai nepagrįstą ir iš dalies akivaizdžiai nepriimtiną.

50 Dėl antrojo pagrindo reikia pažymėti, kad iš minėto Sprendimo *Eurohypo prieš VRDT* 54 punkto matyti, jog net jei Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b–d punktuose išvardytų atitinkamų absoliučių atmetimo prekių ženklo registracijos pagrindų taikymo sritys tam tikra dalimi sutampa, vis dėlto pagal nusistovėjusią teismų praktiką minėto 7 straipsnio 1 dalyje išvardyti atsisakymo registruoti pagrindai yra nepriklausomi vieni nuo kitų ir turi būti nagrinėjami atskirai.

51 Šioje byloje Pirmosios instancijos teismas pirmiausia skundžiamo sprendimo 30–34 punktuose nagrinėjo, ar yra Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas atsisakymo registruoti pagrindas, primindamas teisinį pagrindą ir teismų praktikoje suformuluotus principus dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo požymio vertinimo. Toliau to paties sprendimo 35–51 punktuose jis vertino, kaip nagrinėjamus žymenis suvokia atitinkama visuomenė. Atlikęs šią analizę Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad Apeliacinė taryba galėjo teisėtai manyti, kad šie žymenys, vertinami kaip visuma, nesukuria neįprasto ar laisvai pasirinkto įspūdžio ir dėlto atitinkama angliškai kalbanti visuomenė tiek dėl detalių, tiek dėl visumos iš karto juos suvoktų kaip korteles, suteikiančias mokamą prieigą prie tokio kompiuterių arba elektroninio komunikacijų tinklo, kaip antai internetas, arba leidžiančias atlikti elektroninį mokėjimą komercinių sandorių tokiame tinkle atveju. Galiausiai skundžiamo sprendimo 58–62 punktuose Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo šių žymenų skiriamąjį požymį Nicos sutarties 9 klasei priskirtų prekių, dėl kurių prašoma panaikinti skundžiamą sprendimą, atžvilgiu.

52 Kaip skundžiamo sprendimo 61 punkte pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, tai, kad sutampa absoliutūs atmetimo pagrindai, išvardyti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b–d punktuose, visų pirma reiškia, kad žodinis prekių ženklas, kuris apibūdina prekių ar paslaugų požymius, dėl to gali neturėti skiriamųjų požymių tų pačių prekių ar paslaugų atžvilgiu, neatsižvelgiant į kitas priežastis, galinčias pateisinti tokį skiriamųjų požymių nebuvimą (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Eurohypo prieš VRDT* 54 ir 69 punktus bei nurodytą teismų praktiką).

53 Todėl skundžiamo sprendimo 60 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad nagrinėjami žymenys turi apibūdinamąjį požymį Nicos sutarties 9 klasei priklausančių nagrinėjamų prekių atžvilgiu, todėl jie neturi skiriamojo požymio.

54 Dėl to antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

55 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir CFCMEEB pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nutaria:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Priteisti iš *Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe* (CFCMEEB) bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.